

گزینه‌های پیش روی اوپاما در افغانستان، بعد از کشته شدن بن‌لادن

اگرچه دولت اوپاما امکان خروج کامل نیروهای آمریکایی از افغانستان را ندارد اما مردم این کشور خواستار خروج کامل ارتش از افغانستان هستند.

اگرچه دولت اوپاما امکان خروج کامل نیروهای آمریکایی از افغانستان را ندارد اما مردم این کشور خواستار خروج کامل ارتش از افغانستان هستند.

به گزارش خبرنگار دیپلماسی عمومی و جنگ نرم خبرگزاری فارس، "شورای روابط خارجی" آمریکا به قلم دکتر "جیمز لیندسی" می‌نویسد: کشتن اسامه بن لادن، منظره بر سر راهبرد آمریکا در افغانستان را تقویت کرده است. اوپاما آشکارا گزینه‌های سیاسی بیشتری برای تصمیم‌گیری در مورد سیاست خود در افغانستان نسبت به زمان پیش از حمله شجاعانه به آبت‌آباد دارد. اکنون سوال این است که وی در این زمینه چه باید انجام دهد؟

تابستان امسال شماری از سربازان آمریکایی از افغانستان خارج خواهند شد. البته این برنامه‌ای است که قرار بود از لحظه‌ای اجرا شود که اوپاما در دسامبر 2009 مجرای خروج از افغانستان را مطرح کرد. درست چند روز پیش، او اعلام کرد که دستوراتش برای کاهش شمار سربازان در افغانستان "چشمگیر" خواهد بود.

ولی "چشمگیر" به چه معناست؟ منظره افغانستان اساساً به سه سوال ختم می‌شود: چه تعداد از سربازان باید به آمریکا بازگردانده شوند؟ با چه سرعتی باید از افغانستان خارج شوند؟ ماموریت کسانی که در افغانستان می‌مانند، چه خواهد بود؟

سه گروه مختلف به اوپاما برای نحوه پاسخگویی به این سوال‌ها مشاوره می‌دهند:

1- حفظ موضع کنونی مبارزه با تروریسم: طرفداران راهبرد کنونی می‌گویند که این راهبرد مؤثری است و آمریکا باید به آن ادامه دهد تا از موفقیت‌های پی‌آیند آن اطمینان حاصل شود. شاید بتوان بازگرداندن ده تا بیست هزار نفر از صد هزار سرباز آمریکایی مستقر در افغانستان را محقق کرد. با این حال، ماموریت باید همچنان بر مبارزه با شورش -به عقب راندن طالبان، آموزش ارتش و پلیس افغان و ایجاد فضایی سیاسی برای ریشه گرفتن دولت افغانستان- متمرکز بماند. حفظ استراتژی کنونی بدین ترتیب، به نوبه خود، واشنگتن را برای مواجهه با سایر دولت‌های منطقه تقویت خواهد کرد.

2- بسیار کوچکتر کردن مقیاس و بسیار بیشتر کردن سرعت ماموریت و تبدیل آن به مبارزه با تروریسم: طرفداران جمع و جور کردن سیاست آمریکا به موفقیت ادامه موضع کنونی و همچنین ماندگاری و ارزشمندی آن شک دارند. طرفداران سیاست محدودتر و سریع‌تر خطرات ترک افغانستان را غیرمنتظره می‌دانند. بنابراین، خواستار محدود کردن تعهد آمریکا در افغانستان و تمرکز بر مبارزه با تروریسم هستند.

نیروهای آمریکایی، که شمار آنها بین 15 تا 30 هزار سرباز است، سربازان آمریکایی را آموزش می‌دهند؛ ولی ماموریت اصلی آنها، شکار مبارزان القاعده است. در عین حال، دیپلمات‌های آمریکایی تلاش‌های خود برای دلایلی قرارداد صلح بین کابل و رهبران طالبان را بیشتر می‌کنند.

3- اعلام پیروزی در افغانستان و خروج از آنجا: دو گروه اول چنین استدلال می‌کنند که باید ماموریت آمریکا در افغانستان را تصحیح کرد.

گروه سوم صرفاً خواستار پایان آن هستند. استدلال آنها برای بازگشت کامل سربازان آمریکایی از افغانستان ترکیبی است از اصول و مصلحت‌گرایی.

* ناتوانی‌های مالی آمریکا باعث شده از عهده مخارج ماموریت افغانستان بر نیاید

برخی، مانند "ران پاول" کاندیدای ریاست جمهوری حزب دموکرات و نماینده کنگره آمریکا از ایالت تگزاس، تمایلی به مداخله و میانجی‌گری ندارند (می‌توان آنها را انزواطلب نامید) و فکر می‌کنند که آمریکا باید در خارج از کشور سرش به کار خودش باشد. دیگران بر این باورند که ناتوانی‌های مالی آمریکا باعث شده از عهده مخارج ماموریت افغانستان بر نیاید؛ به ویژه از هنگامی که این تعهد یک دهه‌ای از ایجاد دولتی موثر و باثبات در کابل عاجز بوده است.

* مردم آمریکا خواهان خروج هرچه سریع‌تر نیروها از افغانستان هستند

گروه طرفدار اعلام پیروزی و خروج از افغانستان در هفته‌های آتی توجه بسیاری را از سوی رسانه‌ها دریافت خواهند کرد. این دیدگاه قطعاً نظر بسیاری از مردم آمریکاست. نظرسنجی "مرکز تحقیقاتی پیو" (Pew Research Center) که این هفته منتشر شد، نشان داد که حتی پس از مرگ بن لادن، اکثریت مردم آمریکا، به جای ماندن نیروهای کشورشان در افغانستان تا زمان رسیدن به ثبات، خواهان خروج هرچه سریع‌تر نیروها از آنجا هستند.

* خروج شتاب‌زده از افغانستان باعث ایجاد هرج و مرج در منطقه می‌شود

ولی مردم آمریکا به آرزوی خود نخواهند رسید. گروه‌های طرفدار حفظ موضع کنونی درباره آنچه که آمریکا باید در افغانستان انجام دهد با یکدیگر موافق نیستند، ولی موافقتی که آمریکا باید فعلاً در افغانستان بماند. آنها چنین استدلال می‌کنند که خروج شتاب‌زده از افغانستان باعث ایجاد هرج و مرج در منطقه می‌شود و همه آن چه را که نیروهای آمریکایی طی ده سال گذشته به خاطر آن جنگیده و کشته شده‌اند، به خطر می‌اندازد.

بنابراین، باید منتظر ماند و دید که اوباما بین دو گزینه حفظ موضع کنونی و سیاست محدودتر و سریع‌تر در افغانستان کدام یک را انتخاب می‌کند. و هنگامی که وی تصمیم خود را اعلام کند، تنها به شمار سربازانی که وی دستور بازگشت آنها به آمریکا را می‌دهد، نگاه نکنید. باید دید که وی از آنهایی که در افغانستان میمانند، می‌خواهد که چه کاری انجام دهند. این گونه به همه آن چه که می‌خواهید درباره ماهیت تعهد مستمر آمریکا در افغانستان بدانید، پی خواهید برد.